

1 .ਐਲਆਰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਈ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪੋਸਟ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵੀ ਘਟੀਆ ਪਦਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਚੁਕਾਉਂਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਖੂਨ ਵਹਾਇਆ।

(7) ਅਸੀਂ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਰੂਲ 3(iii) (cc) (ii) (b) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰੁਕਾਵਟ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਦੀ ਮੰਗ। ਸਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਬ੍ਰਾਂਚ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਭਾਗ ਏ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਫਿਟਨੈਸ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਯੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਾਖਾ) ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਆਰ ਐਨ ਮੌਦਗਿਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਦਗਿਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

0 ਚਿਨੱਪਾ ਰੈੱਡੀ, ਐਸ.ਸੀ ਮਿੱਤਲ। ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ, ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਜੇ.

ਮੂਲ ਚੰਦ ਚੂਨੀ ਲਾਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

Mool Chand Chuni Lal v. Manmohan Singh etc. (O. Chinnappa Reddy, J.)

1976 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 4154

6 ਮਈ 1977

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1948 ਦਾ XLVI) — ਐਕਟ (1974 ਦਾ IX) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ — ਸੈਕਸ਼ਨ 14 -ਬੀ, ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (7) ਅਤੇ (8) — ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950 — ਸ਼ਡਿਊਲ VII, ਸੂਚੀ II ਐਂਟਰੀ 54 — ਧਾਰਾ 14 -ਬੀ ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (7) ਅਤੇ (8) — ਕੀ ਅਲਟਰਾ-ਵਾਇਰਸ।

ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ(7) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਾਰ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੋਲਡਿੰਗ ਦਰਜ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਇਤਫਾਕਿਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਬੀ(7) ਜੋ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (8) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (7) ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ £2 ਟੈਕਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੇਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਯੰਤਰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਲ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਓਪ ਰੇਟਿੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਯੰਤਰ ਚਾਲੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੁਰੰਤ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਆਮ ਸਕੀਮ ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਪਮਾਨਜਨਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ. (ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 6)।

226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਾਇਟ ਰਿਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ (ਉਸਨੇ 23 ਜੂਨ, 1976 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਨਿਰਦੇਸ਼) ਪੀ. 3) ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 23 ਜੂਨ, 1976 ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਾਹ ਦੇ 90 ਹੈਗਜ਼ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਦੀਆਂ ਸੂਹ-ਧਾਰਾਵਾਂ (7) ਅਤੇ (8) ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਲਟਰਾ

Mool Chand Chuni Lal v. Manmohan Singh etc. (O. Chinnappa
Reddy, J.)

ਵਾਇਰਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ। ਅਤੇ ਅਸੀਂਵਧਾਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਲੰਬਿਤ ਮਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੁੱਠ ਬੈਰੀਅਰ ਵਿਖੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਕੋਲ ਪਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਆਈ.ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਓ. ਚਿਨੱਪਾ, ਰੈਡੀ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਤਿੰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (1976 ਦੀ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 4154, ਅਤੇ 1977 ਦੀ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 506 ਅਤੇ 507) ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (7) ਅਤੇ (8) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਐਕਟ, 1948 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 9 1974 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਭਾਰਗੀਰਥ ਦਾਸ ਸੇਠ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ 7 ਅਤੇ, 8 ਰਾਜ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

(2) ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ, ਚੈਕ ਪੋਸਟਾਂ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਬੀ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2), (3), (4) ਅਤੇ (5) ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਲਈ, ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਾਂ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ, ਬੱਸ ਸਟੈਂਡਾਂ ਆਦਿ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਪੈਕੇਜਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਰੁਕਾਵਟ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2), (3), (4) ਅਤੇ (5) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ। ਉਪ-ਭਾਗ (6), (7) ਅਤੇ (8) ਸਮੱਗਰੀ ਹਨ। ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (6), (7) ਅਤੇ (8) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਹਨ, 1974 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਨੰ. 9 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (6), (7) ਅਤੇ (8) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ: -

(1)) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਚੈਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(7) ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੇ ਕੈਰੀਅਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਡੀਲਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਹਾਜ਼, ਸਟੇਸ਼ਨ, ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਤੋਂ, ਭਾਵੇਂ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਖੋਪ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕੋਈ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ:

Mool Chand Chuni Lal v. Manmohan Singh etc. (O. Chinnappa Reddy, J.)

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਾਨ ਜੋ ਕਿ ਰੇਲ ਹੈੱਡ ਜਾਂ ਡਾਕਖਾਨਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

- (8) ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਘੋਸ਼ਣਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਬੈਰੀਅਰ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਮਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਝੁੱਟੀ ਹੈ:

₹ ~ ' .

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਜਾਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (8) ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਬਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਬਤੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਰਕਮ ਦੀ ਦੁੱਗਣੀ ਰਕਮ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ।

ਵਿਆਖਿਆ। — ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਸਮੀਕਰਨ 'ਮਾਲ ਵਾਹਨ*' ਦਾ ਉਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (8) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੇਲ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਸੜਕੀ ਆਵਾਜਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। "

ਇਹਨਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ 1960, 1963, 1965 ਅਤੇ 1974 ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (61), (7) ਅਤੇ (8) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ : -

“(61) ਜੇ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਬੈਰੀਅਰ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਵਪਾਰ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਲ ਦੀ ਅਣਲੋਡਿੰਗ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਓ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਜਾਂ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ 'ਤੇ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗਾ। ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮਾਲ, ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਧੜੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਵੀਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਲਈ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ '•

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾਣ ਦੇ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 24 ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਜਾਂ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਸਮੇਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ, ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੂਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ, ਉਹ, ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਵੀਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਏਗਾ, ਅਤੇ - ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ। ਮਾਲ ਦੀ.

(8) ਜੇ ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਜਾਂ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 10 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮਾਲ ਜਾਂ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼, ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਾਲ ਦੀ ਹੋਰ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ

Mool Chand Chuni Lal v. Manmohan Singh etc. (O. Chinnappa Reddy, J.)

ਉਪ-ਧਾਰਾ (7>) ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਲ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਮਾਲ ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸਨੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਜੁਰਮਾਨਾ। ਜੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮਾਲ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਖਰਚੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੈਕ-ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਬੈਰੀਅਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਜਾਂ ਉਪ-ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ (2), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਤੁਰੰਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚੇਗਾ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮਾਲ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਤਫਾਕਿਕ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। /

(3) ਡਨਲੌਪ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (II), ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ., ਚੇਚ ਪੋਸਟ ਅਫਸਰ, ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਕੇਪੀ ਅਬਦੁੱਲਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ। ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਐਲ ਪੀ ਸੀ ਜੈਨ, ਜੇ. ਇਨ (3) ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਕੇਪੀ ਅਬਦੁੱਲਾ ਦੇ ਕੇਸ (2 ਸੁਪਰਾ?) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਿਹਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1959 ਦੀ ਧਾਰਾ 42(3) ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਹਨ ਦੁਆਰਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਆਯੋਜਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸੀ

- (1) (1972) 30 STC 597.
- (2) (1971) 27 STC 1.
- (3) 33 STC 168

ਕਿਸੇ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਣਾ, ਭਾਵੇਂ ਮਾਲ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਸੰਭਾਵੀ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ:-

"ਪਰ, ਸਾਡੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਏ ਗਏ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਬੈਰੀਅਰ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਮਾਨ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ! ਤਿੰਨ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਾਰਾ ਸਾਮਾਨ ਉਹ ਮਾਲ ਹੈ ਜੋ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣ ਲਈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਬੈਰੀਅਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਜਾਣਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮਾਲ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਵਿਕਰੀ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਰਘਟਨਾਤਮਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਖਪਤ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਸਮਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ (i), (ii) ਅਤੇ (iii) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। 42, ਉਸ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਜ਼ਬਤ ਹੋਣ ਦੇ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਇਤਫਾਕਿਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (6), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (8) ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ਝੂਠਾ ਸੀ। ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਕੀ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪਰ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਧਾਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਦਰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

Mool Chand Chuni Lai v. Manmohan Singh etc. (O. Chinnappa Reddy, J.)

ਰਾਜ਼ ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਸਾਮਾਨ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ., ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਪੀ ਅਬਦੁੱਲਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਸਥਿਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ [ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਬੀ (7)] 'ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਆਧਾਰ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਵਿਕਰੀ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਜੋਗ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (7), ਜੋ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਲਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (6) ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(5) ਸ੍ਰੀਗਭਗੀਰਥ 5 ਦਾਸ ਸੇਠ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ (7) ਨੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਆਮ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ, ਉਸਨੇ *ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀਕਿਸ਼ਨ ਝਾਵਰ ਅਤੇ ਹੋਰ*, (4) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41(4) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਹੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ! ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਐਕਟ ਦੀ ਆਮ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਓਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ :

“1961 ਦੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ, ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਥੇ ਵਸਤੂਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹਨ, ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਕਮ ਦੀ ਕੋਈ ਰਕਮ ਨਹੀਂ।

(4) (1967) 20 ਐਸਟੀਸੀ 453.

ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੁੱਗਣੀ ਰਕਮ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ:

- (1) ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ (ii) ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ' ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਰਕਮ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣਾ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ। ਪਰ ਦੂਜੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ। 1,000 ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਰਕਮ ਦਾ ਦੁੱਗਣਾ ਜੋ ਵੀ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਦੂਜੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਆਮ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਘਿਣਾਉਣੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਡਿੱਗਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (ਏ) ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੂਰਾ ਐਕਟ ਡਿੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸਯੋਗ ਘਟਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਐਕਟ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ, ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(6) ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ(8), *aslxitiCstood*; *i* ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, *v*: ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 14-B(7) ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜਿਸਦੀ ਗਣਨਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਉਪਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ *ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀਕਿਸ਼ਨ ਝਾਵਰ ਅਤੇ ਹੋਰ*, (4) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਨੰਦ ਲਾਲ ਸੋਹਣ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ

ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼. ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਯੰਤਰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਲ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਯੰਤਰ ਚਾਲੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੁਰੰਤ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਯੋਜਨਾ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ.

ਇਸ ਲਈ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਓ.ਚਿਨੱਪਾ ਰੈਡੀ ਐਸ.ਐਸ.ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ, ਐਮ.ਆਰ.ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ,
ਜੇ.ਜੇ.

ਨੰਦ ਲਾਲ ਸੋਹਣ ਲਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1972 ਦੀ ਆਮਦਨ ਤਾਰ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 20

24 ਮਈ 1977 ਈ.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII)- ਸੈਕਸ਼ਨ 2(23), 2(31), 187, 188 ਅਤੇ 189— ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ (1932 ਦਾ IX)- ਸੈਕਸ਼ਨ 2, 4, 39 ਅਤੇ 42(c) — ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦਾ ਪਾਰਟਨਰ—ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਵਾਂ ਪਾਰਟਨਰ— ਅਜਿਹਾ ਇੰਡਕਸ਼ਨ—ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਧਾਰਾ 187 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਫਰਮ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ।

(ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਮਤ ਚਿੰਨ੍ਹਾ ਰੈੱਡੀ, ਬੀ.ਐਸ. ਵਿੱਲੋ, ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ, ਜੇ.ਜੇ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ. ਉਲਟ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1961 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ, 1932। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 187(1) ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਫਰਮ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਕਰਦਾ ਹੈ।